

ΜΗ ΚΑΤΑΣΤΡΕΠΤΙΚΗ ΕΠΙΤΟΠΙΑ ΑΝΑΛΥΣΗ ΕΡΓΩΝ ΤΕΧΝΗΣ

Σταύρος Πρωτοπαπάς

Δρ Χημικός, Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο
Επιστημονικός Συνεργάτης ΤΕΙ Αθηνας,
Τμήμα Συντήρησης Αρχαιοτήτων και Έργων Τέχνης

Dr. Giovanni Gigante

Department of Physics
University of Rome "La Sapienza" Italy

Αριστείδης Κοντογεώργης

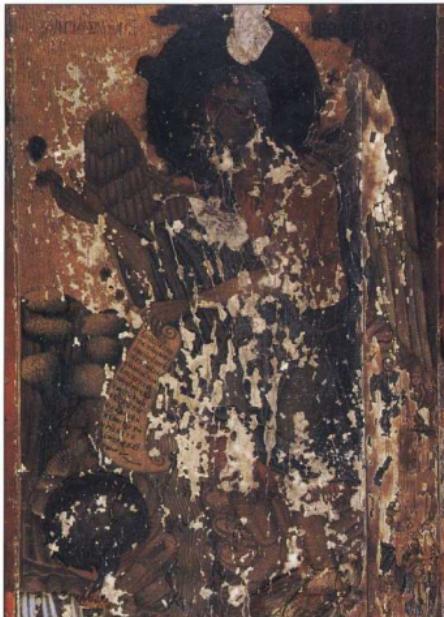
Επιστημονικός Συνεργάτης ΤΕΙ Αθηνας,
Τμήμα Συντήρησης Αρχαιοτήτων και Έργων Τέχνης

Dr. Claudio Ceccaroni

ENEA, INN-ART Rome, Italy

2. Αστρομαύρο υπέρυθρο φωτικό (Kodak highspeed infrared). Εξαφανίζεται το βερνίκι και αποκαλύπτεται η φθορές.

1. Κανονικό έγχρωμο φωτικό.

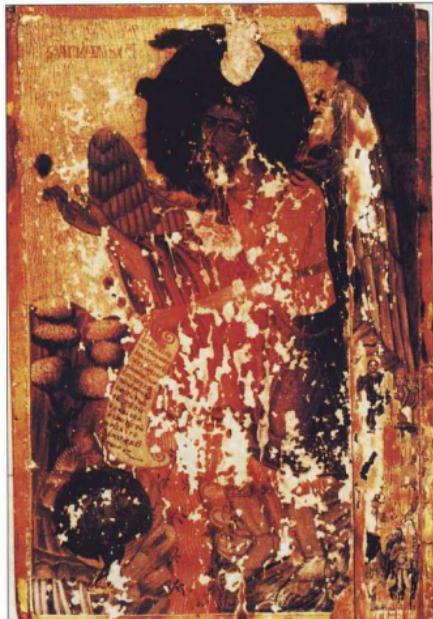
Ως παράδειγμα επιτόπιας φωτογραφικής και χημικής ανάλυσης χρησιμοποιήσαμε μία εικόνα που ζωγραφίστηκε στις αρχές του 19ου αιώνα, διαστάσεων 35 x 50 εκ. Η συγκεκριμένη εικόνα του Αγ. Ιωάννη του Προδρόμου δεν είχε συντηρηθεί.

H πρώτη ανάλυση της εικόνας είναι η φωτογραφική εξέταση της. Φωτογραφήθηκε αρχικά (εικ. 1) με κανονικό παγχρωματικό φίλμ και κατόπιν με αστρόμαρο υπέρυθρο αρντητικό φίλμ (Kodak high speed infrared με φίλτρο Wratten No 87), καθώς και με έγχρωμο υπέρυθρο φίλμ (Kodak ectachrome infrared EIR με φίλτρα Wratten No 12) (εικ. 2 και 3 αντίστοιχα). Η υπέρυθρη φωτογράφηση αποκαλύπτει πλήρως την εικόνα δίνοντας σημαντικές πληροφορίες. Με την αστρόμαρη υπέρυθρη εξαφανίζεται τελείως το βερνίκι και οι διάφορες επιστρώσεις, όπως π.χ. από την αιθάλη, και συνεπώς αποκαλύπτεται πλήρως η εικόνα, οι φθορές κ.ά. Η έγχρωμη υπέρυθρη μας δίνει όλες σχεδόν τις πληροφορίες για τις χρωτικές που χρησιμοποιήθηκαν, καθώς και τα μείγματα αυτών, από τα ψευδοχρώματα που προκύπτουν, τις επικαλύψεις κ.ά. Χαρακτηριστικά, φαίνονται ευκρινάς ψευδοχρώματα, όπως το «κίτρινο» που είναι το μίνι, το «πορτοκαλί έντονο» που είναι το κινάρι και τη σίννα με έντονο «κόκκινο-πορτοκαλί» ψευδοχρώμα.

Η εικόνα φωτογραφήθηκε στη συνέχεια σε απόλυτο σκοτάδι, αφού φωτίστηκε με λάμπτες απών υδραργύρου που εκπέμπουν φωτισμό υπερώδους ακτινοβολίας. Χρησιμοποιήθηκε

παγχρωματικό φίλμ Kodak 1600 ASA, και προέκυψε η φωτογραφία της εικόνας 4 στο υπεριώδες. Η αξία της υπερώδους φωτογράφησης είναι πολύ μεγάλη, διότι αποκαλύπτονται φθορίζουσες (κυρίως οργανικές) ουσίες με χαρακτηριστικά χρώματα και συνεπώς γίνεται η αναγνώριση τους. Με την υπεριώδη φωτογράφηση αποκαλύπτονται τυχόν επιζωγραφίσεις, ίχνη από παλαιότερες συντηρήσεις ή επεμβάσεις στο έργο τέχνης, καθώς και οι ρητίνες επιστρώσης (βερνίκια). Παραπρούμε εδώ ότι δεν υπάρχει βερνίκι, αφού συντήθως τα βερνίκια αποτελούνται από οργανικές ύλες και φθορίζουν με χαρακτηριστικό χρώμα. Επίσης παραπρούμε τον έντονο φθορισμό του λευκού του μολύβδου, που αποκαλύπτεται σε ορισμένα σημεία.

Για τη χημική ανάλυση που έγινε επιπότου, εφαρμόστηκε η μέθοδος φθορισμού ακτίνων X ενεργειακής διαστοράς (EDXRF), που μας έδωσε το στοιχειακό προφίλ των ανοργάνων υλών. Η συσκευή που χρησιμοποιήθηκε είναι φορητή και έχει μικρό σύγκο (τοποθετείται σε βαλτοτάκι μικρού), ενώ χαρακτηρίζεται από υψηλή ικανότητα ανίχνευσης. Η συσκευή αυτή έχει χρησιμοποιηθεί στην Ιταλία για τη χημική ανάλυση αρκετών έργων τέχνης, ειδικά μεταλλικών. Τοποθετείται γενικά με προσαρμογή μπροστά

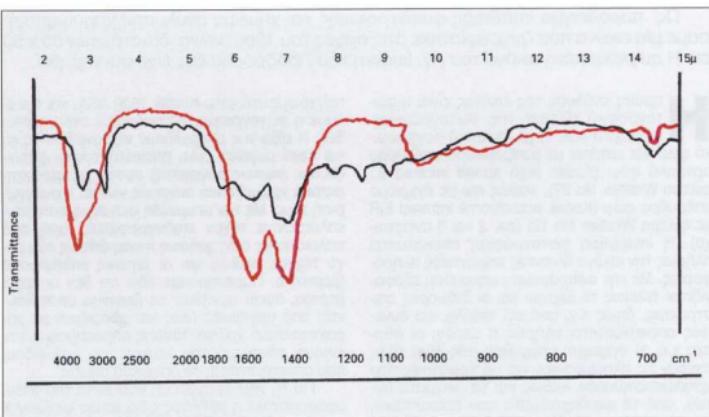
3. Έγχρωμο υπέρυθρο
βετεκό φίλμ (Kodak
ectachrome infrared EIR).
Δίνει πληροφορίες για τις
χρωτικές που
χρησιμοποιήθηκαν από τα
ψευδοχρώματα που
προκύπτουν.

4. Υπεριώδης φωτογραφία
φθορισμού. Αντλούμε
πληροφορίες για την
ποιότητα του βερνίκιου και
αποκαλύπτονται οι φθορές.

Σχήμα 1: Υπέρυθρο φάσμα με τις χαρακτηριστικές κορυφές του «ιού χαλκού».

— φάσμα δείγματος από την εικόνα.

— φάσμα «ιού χαλκού» του εμπορίου.

από το έργο τέχνης, ενώ η ανάλυση γίνεται στα επιθυμητά σημεία του έργου. Τα βασικά εξαρτήματα της φορητής αυτής συσκευής είναι η πηγή των ακτίνων X, ο ανιχνευτής και το ηλεκτρονικό σύστημα πειρεργασίας των αποτελεσμάτων. Η συσκευή τοποθετήθηκε σε τραπέζι και η χημική ανάλυση έγινε επιπόπτου με μετακίνηση και τοποθέτηση της εικόνας στα επιδιόρθωμένα χαρακτηριστικά σημεία και αντίστοιχη προσαρμογή της πηγής ακτίνων X της συσκευής. Το σύστημα έδινε αμέσως το αποτελεσματικό σημείο της στοιχειακής χημικής ανάλυσης με τη βοήθεια λεπτοκριτικού υπολογισμού. Με το σύστημα της συσκευής ανιχνεύονται σχεδόν όλα τα ανόργανα στοιχεία και, εν προκειμένω, οι χρωστικές που χρησιμοποιήθηκαν στην εικόνα. Πρέπει να σημειωθεί ότι η τεχνική αυτή της χημικής ανάλυσης έδωσε έμμεσα αποτελεσμάτα. Δηλαδή, όταν η χημική ανάλυση της χρωστικής έδειξε την πιο πρόχειρη υδραργύρου στα χαρακτηριστικά κόκκινα σημεία, θεωρήθηκε ότι η χρωστική ήταν το κινναβάρι, πράγμα που προκύπτει από τον χημικό τύπο (HgS).

Η ανίχνευση έκεινης με το βασικό λευκό, που χρησιμοποιήθηκε με τις αναμειξείς όσο και ως υπότροφα και ήταν το λευκό του μολύβδου ($Pb_2CO_3 - Pb(OH)_2$). Το πορτοκαλί χρώμα στο πλαίσιο ήταν μινεύ (Pb_2O_4), ενώ ανιχνεύθηκε κινναβάρι (HgS) σε λίγα συγκεκριμένα σημεία, όπως στο αίμα κάτω από την αποκεφαλισμένη κεφαλή του αγίου. Το κίτρινο ήταν το γωνιστό κίτρινο του μολύβδου-καστερέου, που συνήθως αναφέρεται σαν giallorino ή zalloilino γωνιστό με τον χημικό τύπο Pb_2SnO_4 . Το μπλε ήταν το ultramarine και προσδιορίσθηκε με την ανίχνευση νατρίου, αργιλίου και πυριτίου. Το καφέ του σαρκώματος ήταν σιέννα (Fe_2O_3) με ελάχιστα λίγη μαγγανίου, ενώ το φωτοστέφραν ήταν χρυσός. Ιδιαίτερη ανιφόρα πρέπει να γίνει στο πράσινο, δύοτε χρειάστηκε να γίνει μία ελάχιστη δειγματοληψία αφού ο ανίχνευθείς χαλκός δεν ήταν μόνος. Πράγματι λήφθηκε με τεχνική της μικρο-πελλέτας από KBr ένα φάσμα

FTIR όπου προέκυψαν καθαρά κορυφές στα 1600, 1450 και 690 cm^{-1} (σχήμα 1). Πρόκειται για τον λεγόμενο «ιό του χαλκού», το Verdigris, οξείς χαλκός, ένα μικτό άλας χαλκού με οξείδιο όγκων γωνιστό από αρχαιοτάτων χρόνων, όπως αναφέρει ο Θεοφράστος στο έργο του «Περί Λίθων», όπου καταγράφει και τη συνταγή κατασκευής της χρωστικής με τοποθέτηση καθαρού χαλκού σε ξύλο...

Συμπερασματικά, η χημική ανάλυση που έγινε κατέγραψε σε πολλές περιπτώσεις τα ίδια αποτελέσματα της προσεκτικής σύγκρισης των χρωματικών χριών-ψευδοχρωμάτων της φωτογραφίας και πιστοποιεί την αξιοπιστία των μεθόδων.

Συνοψίζοντας, μπορούμε να πούμε ότι με τη φωτογράφιση υπέρυθρης και υπερώδους ακτινοβολίας ενός έργου τέχνης γίνεται μία πρώτη ανάλυση, αφού εξαφανίζονται τα τυχόν κατεστραμμένα βερνίκια, αποκαλύπτονται φθορές, ενώ με τη ψευδοχρωμάτα παίρνονται σημαντικές πληροφορίες της συνθέσης των χρωστικών, εμφανίζονται οι τυχόν επιζωγραφίσεις και άλλες επειγόντες αλλά και οι φθορίζουσες οργανικές και ανόργανες χρωστικές με τις ηπιές επικαλυψητικές (βερνίκια). Με την άμεση επιτόπια χημική ανάλυση προκύπτουν οι γνώσεις για τη συνθέση των χρωστικών και των μειγμάτων αυτών, με διασταύρωσής πληροφοριών από τις φωτογραφίσεις, έτσι ώστε ο συντρητής να γνωρίζει κατά την αποκατάσταση τα χρησιμοποιηθέντα μίλικα και να πράξει ανάλογα. Θεωρούμε ότι οι άμεσες επιπόπτες μη καταστρεπτικές φωτογραφίκες και χημικές αναλύσεις, είναι τα αναγκαία βήματα για τη γνώση της ποιοτικής σύνθεσης, την εκτίμηση και την τελική άρτια συντήρηση ενός έργου τέχνης. Οι μέθοδοι που χρησιμοποιήθηκαν είναι φανερό ότι έχουν ευρύ πεδίο εφαρμογής σε αντικείμενα τέχνης και μπορούν να αξιοποιηθούν από φυσικούς, χημικούς, αρχαιολόγους και αρχαιομέτρες ως ένα νέο εργαλείο εκτίμησης και συντήρησης.

Βιβλιογραφία

- Ashok, Roy (ed.), *Artists' Pigments*, t. 2, Oxford University Press, 1997.
- Billmeyer, F.W. . Saltzman, M., *Principles of Color Technology*, Wiley and Sons, 1981.
- Cesareo, R., Gigante, G., Castellano, A., Rosales, M., Aliphat, M., De La Fuente, F., Meléndez, Montañez, A., Włodarczyk, E., Parantzas, J., *Portable systems for energy dispersive X-ray Fluorescence analysis of works of art*, *Journal of Trace and Microprobe Techniques* 14(4), 1996 b.
- Gigante, G. . Cesareo, R., *Non-destructive analysis of ancient metal alloys by in situ EDXRF transportable system*, *Anal. Radiat. Phys. Chem.*, t. 51, oct. 689-700, 1998.
- Ferretti, M., *Scientific Investigation of Works of Art*, ICCROM, 1993.
- Harley, R. (ed.), *Artists' Pigments*, t. 1, Butterworths, London 1982.
- Θεοφράστος, Περὶ Λίθων, μετάφραση Α.Α. Καπερνίδηου, έκδ. ΣΕΩΑ, Αθήνα, 1993.
- Κονγούεωργης, Α., *Υπερώθρη Φωτογραφία*, Scientific American, τόμ. Β, τεύχ. 20, Αθήνα 2000.
- Κονγούεωργης, Α., *Υπέρυθρη Φωτογραφία*, εκδ. ΙΩΝ, Αθήνα 1999.
- Nassau, K., *The Physics and Chemistry of Color*, J. Wiley and Sons, New York 1985.